

let. Men det har man ikke gjort, man har lænet sig tilbage, og derfor står vi med et ændringsforslag i dag og et lovforslag til en tredjebehandling, hvor det jo altså er foreslået, at det er adoptionsrådet.

Hvis regeringen var så utilfreds med det, hvis regeringen ville have, at det skulle være f.eks. børn og unge-udvalget i kommunen eller en anden instans, der skulle vurdere spørgsmålet, så kunne man bare have sagt det, så kunne man have foreslået det, og jeg er ret sikker på, at det ville være blevet vedtaget, for det er min opfattelse, at forslagsstillerne var ikke så forhøjet på, hvem der skulle træffe beslutningen, men mere det, at man havde muligheden for at trække i nødbremsen og sige: Det her vil vi ikke være med til.

I forhold til spørgsmålet om brugerbetaling har vi i Frihed 2000 jo tidligere i skikkelse af en anden partibetegnelse stillet det her ændringsforslag to gange. Der var det begge gange meget, meget tæt på, at det blev vedtaget, men det blev det altså ikke.

Denne gang er forslaget så stillet af Kristeligt Folkeparti, og denne gang blev ændringsforslaget vedtaget. Det er vi glade for, og det er vi tilfredse med, for det er vores politik, og den bliver nu gennemført – måske, vi får jo se ved tredjebehandlingen. Men ændringsforslaget er i hvert fald gennemført ved andenbehandlingen.

Når vi er tilfredse med det og glade for det, så er det, fordi vi har den opfattelse, at enten skal det være gratis at få kunstig befrugtning, og så skal det være gratis at gennemføre adoption, eller også skal det koste at gennemføre adoption, og så skal det også koste at gennemføre kunstig befrugtning. Det må være enten-eller. Enten er der betaling, eller også er der ikke betaling. Og så langt burde regeringen og Socialdemokratiet dog være enig med mig: Enten er der betaling, eller også er der ikke betaling. Og hvis man ikke vil have betaling, så bør man stille forslag om, at den bliver ophævet, når vi taler om adoption.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at vi mener, der bør være brugerbetaling, både når vi taler om adoption, og når vi taler om kunstig befrugtning. Det er vores opfattelse, at der her ikke er tale om sundhedsydelse i traditionel forstand.

Taler vi om sundhedsydelse i traditionel forstand, er det vores opfattelse, at så skal det naturligvis være en gratis ydelse, der stilles til

rådighed for alle borgere her i samfundet. Men lige præcis på det punkt er det vores opfattelse, at det er hensigtsmæssigt med en brugerbetaling, og derfor vil vi også støtte den del af lovforslaget.

Så samlet set går vi til en tredje behandling her og afstemning, hvor vi vil indstille forslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 71 (V, KF, DF, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 95 (S, SF, CD, RV og EL) imod; 4 (Rikke Hvilshøj (V), Ellen Kristensen (V), Jens Rohde (V) og Karen Rønde (V)) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om oprettelse af Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (FremSAT 12/1 2000. Første behandling 20/1 2000. Betænkning 2/5 2000. Anden behandling 24/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 108 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, EL, KRF og Frank Dahlgaard (UP)) mod 2 (FRI).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.